

окаченъ звънецъ, не трѣба да я дръпами силно и безпрѣстанно, нѣ трѣба да оставимъ между първіятъ удъръ и вторіятъ, доволно врѣме, щото слугата да може да пристигне да ни отвори.

Колкото познати и да сме въ къщата, гдѣто отивама, не трѣба никога да влизама въ нѣкоя стая, безъ да ся убадимъ, ни ако е отворена вратата, ни ако е затворена; въ сѣкой случай трѣба да похлопама съ прѣститѣ си, ако не видимъ никого отъ вънъ.

Когато стоимъ да чякама ступанинатъ въ нѣкоя стая, злонравіе е да пѣемъ, да свиримъ и да бъркама по маситѣ или по покъщнинитѣ. Трѣба да сѣднемъ или да сѣдимъ прави спокойно.

Грубость е да влизама въ коя да е къща или стая съ шапката на глава. Прѣкалено и испорчено блонравіе е да си сваляма фесатъ отъ главата.

Не трѣба да оставяма дѣцата, да бутатъ нѣщо изъ стаята, гдѣто ся намиратъ.

Кога влѣземъ при едно дружество, трѣба да поздравимъ напрѣдъ на дѣсно, че на срѣдата, послѣ на лѣво, и да пристъпнама по една стъпка, ако има мѣсто.

Ако, кога влѣземъ въ нѣкоя къща, намѣримъ челоувѣкатъ, на комуто отивама на посѣщеніе, че приказва съ другъ нѣкого, не трѣба да му прѣкъсновами думата и да го запытвама тутакси; нѣ да чакама да си исприкаже и да стоимъ малко настрана, догдѣ свърши работата си.

Голѣма погрѣшка е, когато идемъ нѣкому на посѣщеніе или го срѣщнувами по улицата, да му приказвама отъ далечъ и да го пытама съ высокъ гласъ какъ е въ здравіето си.

Разговоритѣ трѣба да ся сѣкога споредъ челоувѣкатъ, комуто сме на посѣщеніе и да сж нему пріятни.

Когато идемъ на посѣщеніе не трѣба да сѣдама, догдѣто не нж поканѣтъ и прѣди да свършимъ здрави-